

כלכליסט

דירה להזכיר

רעות ברנע

14.12.15

בית, זיכרונות וחברים עוטים זרות מצמררת בתערוכה "חצי מלא" של מאיה אטון

מזמן לא היתה כאן תערוכה שמשכה תשומת לב כמו Half Full של האמנית מאיה אטון, שמוצגת בימים אלה בגלריה גבעון (עד 6.1, גורדון 35 תל אביב, כניסה חופשית).

ייתכן שנחשפתם אליה בלי שידעתם, כשנתקלתם באחת מתמונות הסלפי שצולמו מול המראה ב"חדר האמבטיה" בתערוכה. יש הרבה כאלה. וזו רק אנקדוטה קטנה. גם מבקרי האמנות מסכימים שקורה כאן משהו מיוחד.

אטון (41), אמנית מוערכת בסצנה המקומית, כבר העלתה תערוכות יחיד במוזיאון תל אביב ובמוזיאון ינקו דאדא בעין הוד, וזכתה בשלל פרסים מקומיים.

ב"חצי מלא", הפכו שתי קומות הגלריה למעין דירת מגורים. "דירות הן חלל שמצד אחד המבנה שלו מאוד ממושטר, ומצד שני הוא פראי בהרבה מהמרחב הציבורי. שם הגבולות בין פנים וחוץ מיטשטשים, כשהחוץ נכנס פנימה, לדוגמה באמצעות ספרים או האינטרנט שהופכים את הדירה למעין חרך הצצה לעולם אחר."

את הדופלקס הקטן תכננו אטון והאוצרת טלי בן-נון בעזרת האדריכלית חגית ורנר. על קיר חלל המטבח בקומה התחתונה מוארת בניאון המילה "היפרטקסטואליות". ממול, קיר הסלון מכוסה וילון שמעוטר בצורות גיאומטריות ובדקלים. באמצע ניצב מין מעמד תקליטים שעליו מסודרים הדפסים ורישומים מנוילנים של אטון, שבצדם האחורי סקסטים שבחר העורך והמתרגם ד"ר עודד וולקשטיין.

בקומה העליונה, בקצה מעבר שעל קירותיו תלויים רישומים בהשראת תמונות מאינסטגרם, מתגלה החצי הריק של "החצי מלא": המיצב המרכזי הוא חדר אמבטיה העשוי מכ-300 רישומים של אריחי קיר גיאומטריים, וקיר אחד ובו מראה ומגבת. מהרמקולים שהוטמנו בקיר בוקע דקלום של הספר "פרנקשטיין". זהו מוטיב שמלווה את אטון כבר שנים וחדר גם לכאן. על קיר בחדר אחר בקומה מוארת בניאון המילה - "g/host" רוח/מארח, ויש חלל נוסף, ריק לגמרי. "במידה מסוימת הפתיע אותי שהתגובה של אנשים לחלל ריק היא כל כך חזקה", היא אומרת.

אטון ב"חדר האמבטיה", שהפך מוקד לצילומי סלפי. "הפתיע אותי שתגובת האנשים לחלל הריק היתה כל כך חזקה" צילום: אוראל כהן

לא מאוכזבים קצת כשמגלים שזו לא ממש דירה?

"זה חלק מהעניין של 'חצי מלא'. תמיד יהיה גם חצי ריק. במידה מסוימת זו דירה במצב מעבר. לא ברור אם אנשים נכנסים אליה או בדיוק עזבו. המטרה היא לייצר סדק בתחושת הממשות. היכן שנוצר הסדק, היכן שהאמונה מתחלפת בספק, שם נוצרות השאלות. וזה חשוב כי זה מאפשר לנו אחר כך לזכות באמונה מחדש."

מוטיב מרכזי בתערוכה הוא דימויים מרשתות חברתיות. מלבד הרישומים במדרגות, גם חדר האמבטיה וההדפסים על ה"תקליטים" בסלון שאובים מתמונות באינסטגרם של אטון.

מה בעצם את אומרת כאן על אינסטגרם? שזו אמנות?

"שזה חלק מהחיים. כבר הרבה זמן אני מתעניינת במפגש בין הזרות לאינטימיות ביומיום. הדימויים ברשתות החברתיות משנים את היחסים שלנו זה עם זה ועם עצמנו. זו לא הצהרה, רק מצב נתון."

ובכל זאת את מעבירה את התמונות דרך פילטר אמנותי.

"העיסוק בתכנים מוכרח לעבור דרך המגע האישי שלי, ודרך שפה מינורית יותר של רישום. כך אפשר לעסוק בפוליטיות של הדימוי, בחברתיות שלו. זה בדיוק המעבר בין האינטימי לציבורי, בין המוכר לזר. הפיכת חדר האמבטיה ללוקיישן סלפי סוגרת מעגל. במובן מסוים זה אובדן הבעלות שלי על החדר, וזה מתחבר לנושא שמעניין אותי מאוד, מה קורה לזכויות היוצרים בעידן שלנו, כשהן הופכות לנדיפות יותר ויותר."